

- ה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו: שָׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱרָר נִלְכְּהָ עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם.
1. בראשית רבה שם:
 "שבו לכם פה עם החמור – ומגין שהעבדים דומין לבהמה [בכך שאין קידושין תופסים בהם ובניהם לא מתייחסים לאביהם אלא לאדון]! מהכא: 'שבו לכם פה עם החמור' – עם החמור".
2. עולת ראיה עמ' פח:
 "אשר נשארו [הנערים] במעמד הטבעי, קשורים בחמירותם כשהיו מקודם".
3. שם:
 "עד כה – עד המדרגה המגבילה, שעומדת כבר על קץ מעלת הנברא. ונשובה אליכם – הננו בזה שבים אליכם, לדומם ולעלה אתכם".
4. עולת ראיה עמ' פח:
 "ובעת ההופעה הרוממה, של רגשי הקודש המתלהבים, אשר דבר האב הקדוש לנעריו לא חש כלל אי זה הבדל בין המצב הנפשי שלו, החושב לכאורה עוד להמשיך חיים קשורים בחומר, ובין המצב הנפשי של הבן, ההולך להיפרד מחיי הגויה, להתעלות במרום הקודש העליון".
5. שם:
 "ההשתחואה היא ההתעלות הגשמתית כלפי מעלה שבאה בהבעה של השפלתה של תכונת החומר".
6. בראשית רבה נו ב:
 "אמר רבי יצחק: ...
 ואברהם לא חזר מהר המוריה בשלום [ללא פגע ביצחק] אלא בזכות השתחוויה".
- 1 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֵצִי הָעֵלָה וַיִּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמֵּאֲכָלֶת וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו.
1. עולת ראיה א' עמ' פט:
 "עצי העולה, שכח ההקרבה והאכול של הקרבן, העולה, הוא אצלם חתום וגנוז, יש להם כבר קישור עם יצחק, שסוד ההקרבה שלו הוא נשוא בקרב נשמתו הטהורה, הגדולה בעילומה. והאש והמאכלת, המכשירים הגלויים, שתכלית מפעלם היא